

hele går. Og igen mindre end en måned senere, ja, endnu før det nye folketingsår var begyndt, blev regeringen nødt til at varsle et nyt indgreb. Og igen ville man ikke tage om nælden, nemlig det offentlige forbrug. Ja, man sagde, at man nok ville spare yderligere 2 mia. kr. på finansloven, og det skal jeg vende tilbage til.

At regeringen i et stadig stigende omfang ensidigt har valgt at føre den økonomiske politik med venstrefløjen blev tydeligt under forhandlingsforløbet om finansloven. Meget sent blev Det Konservative Folkeparti og Venstre indbudt til forhandlinger, og det viste sig hurtigt, at det var komplet umuligt at drive Nyrup-regeringen til et højere ambitionsniveau.

De 2 mia. kr., regeringen maksimalt ville spare, viste sig at være mestendels budgettekniske ændringer og altså rent bogholderi uden egentlige konsekvenser for driftsudgifterne eller de offentlige udgifter i det hele taget. Man kan således dårligt tale om regulære besparelser. Det ville være misbrug af ordet.

Omvendt er der også tale om nogle ændringer, som ingen rigtig kan være imod, så derfor så folketingsmedlemmerne, at Det Konservative Parti støttede en række af forslagene i går.

Under finanslovforhandlingerne lagde Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre særlig vægt på at få lettet nogle af byrderne på erhvervslivet. Vi lagde særlig vægt på at få forstærket indsatsen mod de urimelige ventetider på sygehusbehandling, vi lagde stærkest vægt på at få styrket forebyggelsesarbejdet i forbindelse med de truende flaskehalse på arbejdsmarkedet, og endelig ville vi have forstærket indsatsen mod kriminaliteten.

Selv om det ikke lykkedes at løfte regeringens ambitionsniveau, fik vi ganske klart nogle små, men vigtige og rigtige indrømmelser på de fire nævnte områder, og jeg vil her i dag særlig fremhæve sygehusområdet. Det frie sygehusvalg har længe været en hjertesag for Det Konservative Folkeparti. I flere år har vi måttet kæmpe hårdt for at få princippet om valgfrihed knæsat bare på det offentlige område. Siden hen har vi måttet hive og slide i regeringen og ikke mindst i Socialdemokratiet for at sikre, at princippet også blev omsat til virkelighed for patienterne. I den kamp har vi oplevet et overordentlig modvilligt Socialdemokrati.

Efter endnu en holmgang under dette års forhandlinger lykkedes det langt om længe at komme igennem med et krav om, at pengene skal følge patienterne på tværs af amtsgrænser-

ne til det behandlende sygehus, og det er faktisk afgørende for at sikre det frie sygehusvalg. For de fleste mennesker, der har deres sunde fornuft i behold, forekommer det nok helt selvfølgelig og naturligt at indrette tingene sådan, at det behandlende sygehus skal modtage pengene for behandlingen. Alligevel må vi konstatere, at det har kostet os flere års forhandlinger og sejperier i få regeringen til at acceptere det. Det er nu lykkedes, og det er godt. Derudover bliver patienternes ret til hurtig besked om behandlingstidspunkt og ret til besked om ventetiderne sikret. Det er langtfra nok, men det er dog små bitte skridt i den rigtige retning.

I går fik vi så budgetoversigten, som igen bekræfter de foregående ugers rapporter fra økonomiministeren, finansministeren og vismændene. Betalingsbalanceoverskuddet er skrumpet markant. Sidste år ved denne tid forudså økonomiministeren, at betalingsbalanceoverskuddet i år ville være på hele 13 mia. kr. I december i år lød prognosen på 6 mia. kr., men den prognose holdt kun i 2 timer, nemlig lige indtil Danmarks Statistik samme dag kom med et nyt skøn, som sagde, at nu forventede man kun et overskud på 4-5 mia. kr. Der er intet at give af.

Budgetoversigten viser også, at regeringen heller ikke har styr på de offentlige udgifter, ikke en gang på statens egne. De ministerielle udgifter stiger med 2,5 mia. kr. i forhold til regeringens egne skøn fra august måned. Siden har man indarbejdet en besparelse på 2 mia. kr., som jo altså dårligt kan kaldes besparelse. Skredet er altså i størrelsesordenen 4,5 mia. kr.

I det hele taget må man sige, at regeringen præsenterer nogle tal for statens økonomi, som er meget lidt imponerende. Det er i gode tider, man skal lægge til side til dårlige. Det er i gode tider, man skal afvikle gæld og sikre overskud. Hvornår ellers? Og Danmark rider på en bølge af højkonjunktur. I 4 år har vi uafbrudt haft økonomisk fremgang, vækst, faldende ledighed og stigende skatteindtægter, ja, alene i 1997 har regeringen modtaget 74 mia. kr. mere i skatteindtægter end i 1992, og det er vel at mærke, når der er taget højde for prisudviklingen. Al denne medvind til trods har man kun evnet at skabe overskud i 1998, fordi man sælger Tele-Danmarks aktier. Uden dette salg ville vi have et underskud på 11,5 mia. kr.

Ja, Nyrupregeringen er sandelig de spildte muligheders regering.